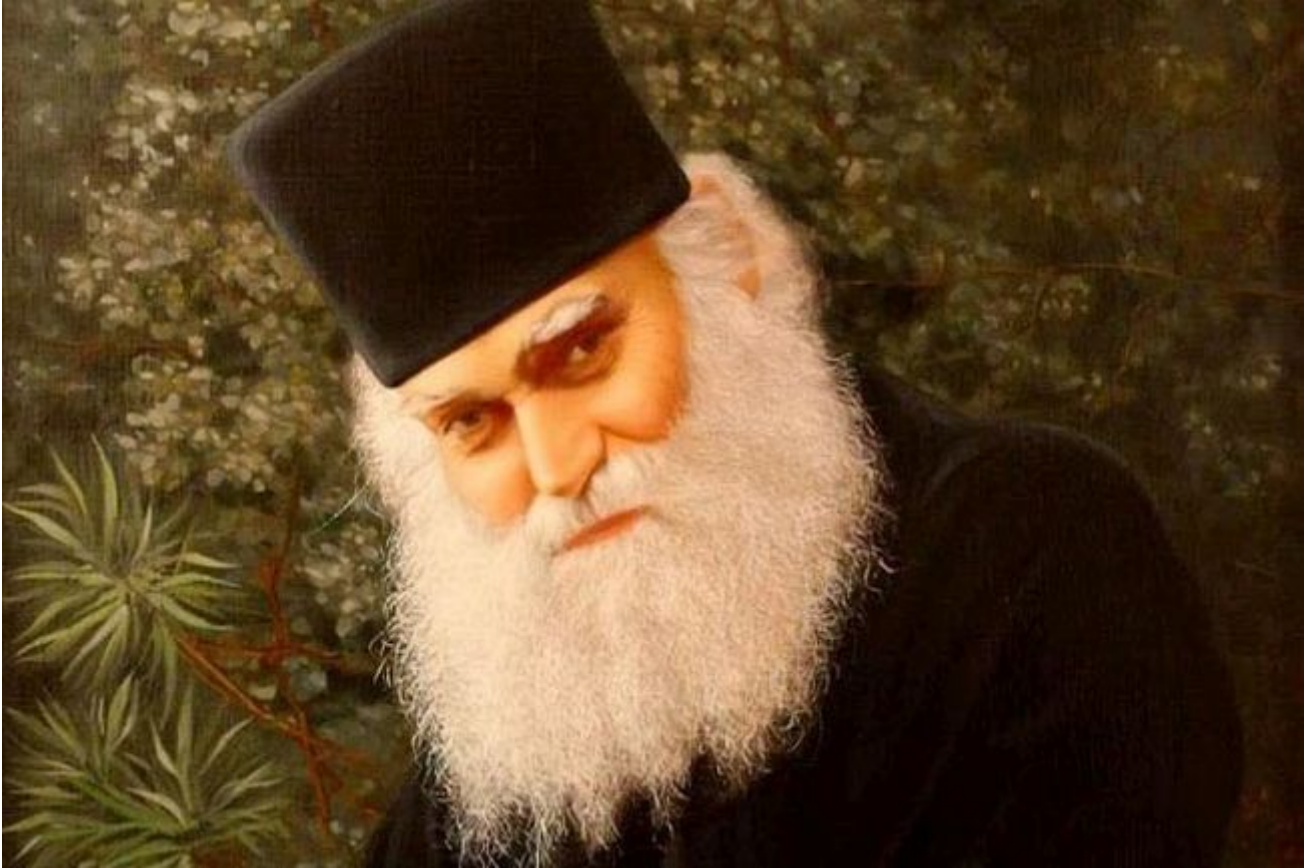

“Δε σε κατηγορώ ό,τι έκανες αμαρτίες. Σε κατηγορώ γιατί δεν εξομολογείσαι”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Δέν σε κατηγορώ ότι έκανες άμαρτίες πολλές καί σοβαρές, όχι, άνθρωπος είσαι. Σε κατηγορώ, γιατί δέν έξομολογεΐσαι. Αυτό σε κατηγορώ. Έπεςες; Στόν πνευματικό. Έπεςες; Στόν πνευματικό, όλα στόν πνευματικό. Καί ή όσία Μαρία, πρώτα έξομολογήθηκε.

Στή γειτονιά μας ήτανε κάποιος Κύπριος καί είχε έναν ύποτακτικό, ό όποιος τούς γονείς του δέν είχε άναπαύσει, νά ποϋμε. Όταν καλογέρευσε, καί τόν Γέροντά του δέν τόν άνέπαυσε. Κι' έκεΐ πού καθόμαστε στή Μικρή Άγία Άννα, τόν έστειλε ό Γέροντάς του στόν Γέροντα, τόν γερο-Ίωσήφ, νά πεί τόν λογισμό του καί ό,τι μπορεΐ νά τόν βοηθήσει. Όταν ήρθε έκεΐ, ήμαστε γύρω έτσι μέ τόν Γέροντα, λέει: «Άντε έσύ, πήγαινε έσύ, πηγαΐντε στα δωματιά σας· έλα 'δω, πάτερ Ίωάννη». Άνεβαίνει, πήγαινε στο δωμάτιό του.

– Γέροντα, λέει, ή ψυχή μου κλαΐει, κλαΐει, κλαΐει σαν μικρό παιδί.

- Γιατί, παιδί μου, ἡ ψυχὴ σου κλαίει;
- Διότι, λέει, δὲν ἀνέπαυσα τὸν Γέροντά μου.
- Ἔ, ποῦ καταλαμβάνεις ὅτι δὲν ἀνέπαυσες τὸν Γέροντα;
- Νά, λέει, ἔτσι στὴν ὑπακοή.
- Ἄκουσε, παιδί μου. Ἐκεῖ ποὺ γκρέμισες, ἐκεῖ νὰ διορθώσεις. Ἐχαλάρωσες τὸ «νὰ ἔναι εὐλογημένο», τὴν ταπείνωση καὶ τὴν αὐταπάρνηση στὸν Γέροντα. Μὴ ζητᾷς τώρα μὲ τὴν εὐχὴ ἢ μὲ τὴν Θεία Μετάληψη, πάτερ μου, νὰ διορθώσεις τὸ λάθος σου. Ἐκεῖ ἔσφαλες, ἐκεῖ νὰ βάλεις μετάνοια, ἐκεῖ νὰ διορθώσεις.

Ὁ ἀββὰς Παμβώ, ὅταν ἦταν κοσμικός, πῆγε καὶ κλέψανε σύκα ἀπὸ ἄλλο γειτονικὸ ἀμπέλι. Καὶ ὅταν τοὺς πῆρε μυρωδιὰ ὁ δραγάτης, τὸ ἔβαλαν στὰ ποδάρια νὰ φύγουν, Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ μαντήλι ποὺ εἶχε τὰ σύκα, τοῦ ἔπεσε ἓνα σύκο κάτω καὶ νὰ μὴν τὸ χάσει, πῆγε καὶ τὸ ἔφαγε. Καὶ λέει ὁ ἴδιος: «Ὅποτε θυμᾶμαι αὐτὸ τὸ σύκο, κάθομαι καὶ κλαίω». Κάθομαι καὶ κλαίω... Αὐτὸ τὸ σύκο...

Ἔτσι κι ἐγώ, νὰ ποῦμε. Ὅταν θυμᾶμαι αὐτὴν τὴν παρακοὴν ποὺ ἔκανα στὸν Γέροντα, ὡς ἄλλος ἀπόστολος Πέτρος, κάθομαι καὶ κλαίω. Γιατί νὰ κάνω αὐτὴν τὴν παρακοή, νὰ μὴν τὴν κάνω ὑπακοή νὰ κερδίσω;

Ἕνα πράγμα, ἅμα σὲ κεντάει ἡ συνείδησή σου, πῆγαινε καὶ βάλε μετάνοια: «Ἀδερφέ μου, εὐλόγησον, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρέσεις, ἔσφαλα». Αὐτὸ διορθώνει τὸ λάθος σου. Μὴν παραβλέπεις τὴ συνείδησή σου. Ἄνθρωποι εἴμεθα, ἓνας στὸν ἄλλον φταίει. Ἡ σοῦ εἶπε ἓναν λόγο, εἴτε δὲν ἔκανε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο εἶπες, καὶ ὅποτε κατόπιν ἡ συνείδηση ἔρχεται ἐλέγχουσα. Μὴν τὴν παραβλέπεις, πῆγαινε ταπεινώσου καὶ πὲς τὸ «εὐλόγησον» εἰς τὸν ἀδελφὸ ἢ εἰς τὸν Γέροντα.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ